

betydelig Underbalance. Dette har vi været fuldkommen forberedte paa.

Jeg vil nu sige et Par Ord om Udgifterne til Sønderjylland, idet man for at bedømme Resultatet af den vedtagne Finanslov og den snart vedtagne Tillægsbevillingslov maa have for Øje, hvor meget af den stærkt stegne Udgift der kan beregnes at falde paa Sønderjylland. Dette er nu meget vanskeligt; og man maa i hvert Fald skelne mellem to Arter af Udgifter, nemlig mellem dem, der kan siges at være ekstraordinære Udgifter, som hænger sammen med Genforeningen, og dernæst Udgifterne til den almindelige Administration af Sønderjylland. Der er jo en Række store Poster — og det er navnlig de største —, der med Letthed lader sig skille ud som Genforeningsudgifter en Gang for alle; men der er Hundreder af Poster, hvor særlige Udgifter i Anledning af Genforeningen filtrer sig ind i de almindelige Administrationsudgifter, og for hvis Vedkommende det beror paa et Skøn, hvor meget man vil tage med. Jeg har ladet foretage nogle Undersøgelser vedrørende dette Forhold, og jeg har ogsaa selv undersøgt det. Jeg er kommet til det Resultat, at naar man vil opgøre, hvor meget der paa dette Budget findes af Udgifter en Gang for alle til Sønderjylland, vil det dreje sig om et Beløb, der bevæger sig mellem 180 og 185 Mill. Kr., men heri er altsaa ikke medregnet Udgifterne til Sønderjyllands almindelige Administration. Her er der to Ting at bemærke. For det første, at den sønderjydske Administration har været ulige mere kostbar forholdsvis end Administrationen i det øvrige Land. Jeg siger ikke dette høje Ting noget nyt ved at gøre opmærksom herpaa, men det er dog rigtigt, at det udtrykkelig understreges. Grunden er, at man har ønsket et forholdsvis rigeligt Administrationspersonale i Sønderjylland for at lette Befolkningens Overgangsvanskelighederne og sikre de danske Interesser paa alle Maader. Det er muligt, at man i de Dispositioner, der er truffet, væsentlig af den daværende Regering og det sønderjydske Udvalg i Forening, er gaaet lidt for langt paa enkelte Punkter, men Formaalet har altsaa været at indrette Administrationen dernede med fastere Rammer og nok saa betryggende som heroppe. En anden Grund til, at den sønderjydske Administration er blevet forholdsvis dyr, er den, at der er blevet givet større Ydelser til Tjenestemændene der-

nede, de særlige Bestillingstillæg og ekstraordinære Dagpenge, hvilke sidste alene udgør et meget betydeligt Beløb. Hvor højt man imidlertid skal anslaa den Udgift til Sønderjylland, som falder paa den forholdsvis dyre almindelige Administration, er meget vanskeligt at sige; men det er ikke noget lille Beløb. Navnlig maa det her tages i Betragtning, at Sønderjylland i Finansaaret 1920—21 kun har ydet en ganske forsvindende Skat til Staten. Jeg ved vel, at de har maattet yde en ikke saa lille Skat til Kommunerne dernede, men til den danske Stat har de ydet forsvindende lidt i Skat. Hvis man vil tage det Beløb, som de sønderjydske Landsdele efter Folketallet skulde have ydet som deres Part af den danske Beskatning, kommer man med et rundt Tal til ca. 27 Mill. Kr., medens de ikke har ydet mere end ca. 2 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Mange vil maaske spørge, hvorledes dette hænger sammen. Men Forklaringen giver sig ganske af sig selv, naar man er noget kendt med den sønderjydske Lovgivning. Forholdet er nemlig det, at i hele Finansaaret 1920—21 har Staten hverken faaet nogen Ejendomsskyld eller Formue- og Indkomstskat af Sønderjylland, og den indirekte Skat, vi har faaet, er forholdsvis meget mindre end den, der er faldet paa Befolkningen heroppe, af den ganske naturlige Grund, at den midlertidige Lov om de sønderjydske indirekte Skatter indeholder den Bestemmelse, at enhver kan have Varer for en Værdi af 2000 Kr. uden at behøve at betale ekstra Told af dem. Og endvidere af den Grund, at der af saadanne Varer, som i Tyskland var belagte med indenlandsk Afgift, ikke opkræves dansk indenlandsk Afgift. Disse lempe- lige Overgangsregler har bevirket, at ogsaa den indirekte Beskatning, der falder paa Sønderjylland, er forholdsvis ringe. Man maa altsaa tage Hensyn for det første til, at den sønderjydske Administration har været forholdsvis væsentlig dyrere end Administrationen i det gamle Kongerige, og dernæst til, at der fra Sønderjylland kun er indgaaet et forsvindende Skattebeløb. Hvor store Udgifterne til Sønderjylland vil blive, er vanskeligt at sige, men jeg vil dog tro, at man, naar samtlige Forhold tages i Betragtning, vil være paa den sikre Side, naar man anslaaer den særlige og ekstraordinære Udgift til Sønderjylland i indværende Aar til 210—215 Mill. Kr. Med dette Beløb er vi altsaa berettigede til at regne. Det